

Bayer Zsolt: Büntethetetlen

2011 október 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

2

Átlag: 2 (1 szavazat)

Mérték

Valamiért nem hagy nyugodni a Nádudvaron összevert nyolcvanéves asszony esete. Emlékeztet?ül: két tizenhárom éves cigány kölök félholtra verte saját háza udvarán az asszonyt, aki rendszeresen beengedte ?ket magához, hagyta, hogy egyenek a kertben term? gyümölcsökb?l.

A két veszett patkány ezek után hálából gereblyével, husággal összeverte, és elvette mobiltelefonját.

Ennyi a hír.

A viszonylag nagy nyilvánosságot kapott esetet egészítsük ki egy másikkal: néhány héttel korábban Szolnokon, egy buszmegállóban cigány suhancok (16-17 évesek) bántalmaztak egy iskolából hazatartó kilencéves kislányt, és elvették értékeit.

A két hírt mindenképpen együtt kell kezelnünk. A mögöttük meghúzódó borzalom miatt.

Ugyanis e két hír arról tanúskodik, hogy ismét led?nek korábban mozdíthatatlannak hitt tabuk.

Az öregség és a gyerekség – mégiscsak tabu. Ez nem azt jelenti, hogy korábban, bármikor nem sértették meg ezeket, hogy ne bántottak vagy éppen öltek volna meg öreget vagy gyereket beteg állatok, de a társadalomban ez akkor is tabuként kezelt életkor volt. (Mi sem mutatja ezt jobban, mint hogy a börtönökben a gyerekek ellen b?nt elkövet?ket a legszigorúbban ítéli meg és el a b?nöz?társadalom. Is. Az ilyen elkövet?knek odabent pokollá teszik életét – nagyon helyesen, tegyük mindjárt hozzá.

A tabu fontos egy társadalomban. Szabályoz, fegyelmez, erkölcsi mércét állít, visszatart. Tabuk nélkül aligha van társadalom, és aligha van emberinek nevezhet? élet. Tabuk nélkül a Mad Max világa jön el.

A magyar társadalom periferiáján, vagy egyenesen a társadalmon kívül cigányok egy része szemmel láthatóan felmondta ezeket a tabukat. Egyre gyakoribb az általuk elkövetett, védekezésre képtelen gyerekek vagy öregemberek elleni b?ntény. Brutális verések, bántalmazások, rablások, er?szaktevés, csonkolás – és mindez felfoghatatlan értelmetlenséggel. Mert miért kell meger?szakolni és baltával megcsonkítani egy nyolcvankét éves öregasszonyt – négyszáz forintért? Mert ez történt nemrég odafent Zemplénben. Miért nem elég elvenni t?le, ha

már ez lett a megélhetés legbiztosabb módja? Miért ez a vadállati brutalitás?

A Nádudvaron félholtra vert öregasszony beszámol arról, hogy a két patkány végig röhögött, miközben verte ?t. Miközben kérlelte ?ket, hogy ne bántsák.

Ezen a ponton azért mégis csak muszáj feltenni a kérdést, hogy ez a két tizenhárom éves egyed egyáltalán nevezhet?-e embernek?

Nem. Ezek nem emberek.

Ezek valami olyan min?séget képviselnek a társadalomban, amely ellen a társadalomnak muszáj védekeznie.

Ez a két tizenhárom éves fehérjehalmaz amúgy nem büntethet?. És ebb?l a szikár tényb?l még számtalan kérdés következik. Mindenekel?tt az, hogy akkor mi a teend?? Várni, amíg büntethet?k lesznek? És addig még hány öreget, gyereket fognak brutálisan összeverni, vagy – ne adj’ Isten! – megölni? És az vajon kinek lesz a felel?ssége? Kérdés továbbá, ha ezek nem büntethet?k, akkor büntethet?k-e a szülei? Vagy ez csak a nem cigányok esetében áll fenn, ha róluk van szó, akkor más a helyzet? És ha igen, akkor miért van ez így? Számtalan faluban járva mesélik a helyiek, hogy a cigány uzsorás tizenhárom, tizenkét éves cigány lányokkal „él együtt”. Bárki más ilyen korú gyerekekkel „élne együtt”, azonnal sirtre vágnák, és odabent köcsög lenne bel?le, mert a börtöntársadalom ezt sem viseli. Mi jogosítja fel ezeket arra, hogy rájuk ne vonatkozzon a törvény?

És egyáltalán, tegyük fel végre a legfontosabb kérdést: meddig köteles t?rni a társadalom mindezt?

Képzeld csak el, ahogy a félholtra vert nádudvari öregasszony majd felépül, és hazamegy a kórházból. És a két tizenhárom éves patkány ott él a szomszédjában továbbra is, bántatlanul, büntetlenül. És majd naponta

beleröhögnek az öregasszony arcába. Annak biztos tudatában, hogy ?k nem büntethet?k.

Ezt tényleg t?rni kell?

Valóban err?l szólna Európa?

Tényleg nem büntethet?k?

Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

Ajánló